

Βατόμουρο

7-8 ετών

Νίκος Πιλάβιος

ο Παραμυθιάς

ΚΑΙ Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Παραμυθός και η μηχανή του χρόνου**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Νίκος Πιλάβιος
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Στεφάνια Ταπτά
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ – ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Κωνσταντίνος Πιλάβιος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνια Λαδοπούλου,
Ελένη Σταυροπούλου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. Πέππας ΑΒΕΕ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Νίκος Πιλάβιος, 2013
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2013

ISBN 978-618-01-0173-7

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομυχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Νίκος Πιλάβιος

ο Παραμυθιάς

ΚΑΙ Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Εικονογράφηση:
Στεφανία Ταπτά

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ο ΝΙΚΟΣ ΠΙΛΑΒΙΟΣ γεννήθηκε το 1943 στην Αθήνα. Τα πρώτα του βήματα στο χώρο του θεάματος τα έκανε παίζοντας στο πρώτο παιδικό θέατρο που ιδρύθηκε το 1951, όπως και στο ραδιόφωνο και στον κινηματογράφο. Το 1966, ύστερα από σπουδές στη Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και στη ROYAL ACADEMY OF DRAMATIC ARTS στο Λονδίνο, ξεκίνησε την επαγγελματική του καριέρα παίζοντας στο θέατρο, στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση. Το 1975 ανέλαβε τη ραδιοφωνική εκπομπή «ΠΑΙΔΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ» και το 1977 το παιδικό πρόγραμμα του ραδιοφώνου του Α' ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ της Ε.Ρ.Τ. Το 1978 του ανατέθηκε η διεύθυνση του ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ της Ε.Ρ.Τ. όπου έκανε την παραγωγή όλου του παιδικού προγράμματος του καναλιού. Επίσης ήταν σκηνοθέτης, παρουσιαστής και σεναριογράφος των εκπομπών: «Ο ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ», «ΓΡΑΨΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ» και «Η ΧΙΛΙΟΠΟΔΑΡΟΥΣΑ». Το 1987 παραιτήθηκε από την Ε.Ρ.Τ. και ίδρυσε την εταιρεία τηλεοπτικών παραγωγών ΣΑΪΤΑ, η οποία έως το 2008 έκανε την παραγωγή δεκάδων τηλεοπτικών εκπομπών για τη δημόσια και ιδιωτική ελληνική τηλεόραση. Σήμερα εργάζεται ως παραγωγός, ηθοποιός και σεναριογράφος στην εταιρεία τηλεοπτικών παραγωγών του γιου του. Έχει γράψει επτά βιβλία για παιδιά, τρία για ενήλικους και μία ποιητική συλλογή. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΠΙΟΣ κυκλοφορούν τα βιβλία του Ο ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ: ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ, Ο ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ: ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΜΟΥ και Ο ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ: ΨΗΛΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ.

*Στα παιδιά και στους γονείς τους
που η αγάπη τους για τον Παραμυθά
γεμίζει με χαρά την καρδιά μου.*

Πριν από λίγες μέρες, η καλή μου φίλη, η μάγισσα Κλοκλό, με φώναξε να πάω σπίτι της για να μου δείξει κάτι εντυπωσιακό. Μια και δυο, τα παρατάω όλα και φεύγω πετώντας για το σπίτι της.

«Καλώς τον Παραμυθά!» με καλωσόρισε η Κλοκλό καθώς μπήκα πετώντας από το παράθυρο του σπιτιού της.

«Τι συνέβη, Κλοκλό, κι ήθελες να 'ρθω τόσο γρήγορα;»

«Αχ, Παραμυθά μου, έγινε κάτι καταπληκτικό! Κατάφερα κάτι απίστευτο με τη μαγική κρυστάλλινη σφαίρα μου. Δε θα το πιστέψεις! Μπορώ να βλέπω τι γίνεται στο μέλλον!»

«Δηλαδή κάτι σαν τη μηχανή του χρόνου;»
τη ρώτησα με θαυμασμό.

«Α-κρι-βώς! Η μαγική κρυστάλλινη σφαίρα μου έχει γίνει πια μια μαγική κρυστάλλινη σφαίρα του χρόνου. Αρκεί να πω τα μαγικά λόγια που σκέφτομαι και... τσουπ... λες και παρακολουθώ έργο στην τηλεόραση, βλέπω τώρα τι γίνεται κάπου στο μέλλον».

«Και τι βλέπεις στο μέλλον, Κλοκλό;»

«Χα! Εδώ είναι το παράξενο. Βλέπω ιστορίες με παιδιά! Δεν ξέρω πώς γίνεται, αλλά μόλις πω τα μαγικά λόγια στη μαγική κρυστάλλινη σφαίρα μου, αρχίζω να βλέπω μία ιστορία με παιδιά. Γι' αυτό σε φώναξα, για να τις δεις κι εσύ που ξέρεις να διηγείσαι ωραίες ιστορίες στα παιδιά και να τους τις λες μετά ή να τις κάνεις βιβλίο».

Και λέγοντας αυτά, με πήρε η Κλοκλό από

το χέρι και με πήγε στο τραπεζάκι όπου βρισκόταν η μαγική κρυστάλλινη σφαίρα της.

«Έλα», της είπα όλο ανυπομονησία, «πες τα μαγικά σου λόγια!»

Κι εκείνη άρχισε:

«Ίκου, μπίκου, φλίκου,
σφαίρα, πεταξίκου,
πεταξίκου πολλά χρόνια μακριά,
και δείξε μας κάτι καθαρά».

Τότε είδα να γράφεται ένας αριθμός πάνω στη μαγική κρυστάλλινη σφαίρα. Ήταν ο αριθμός 3025. Κατάλαβα! Θα μας πήγαινε στο έτος 3025 μ.Χ.! Έτσι κι έγινε. Κι είδαμε μια ιστορία καταπληκτική! Μια ιστορία για ένα μικρό, παχουλό, γλυκό κοριτσάκι που το λέγανε Αφρατούλα. Αλλά ας πάρουμε, όμως, την ιστορία από την αρχή.

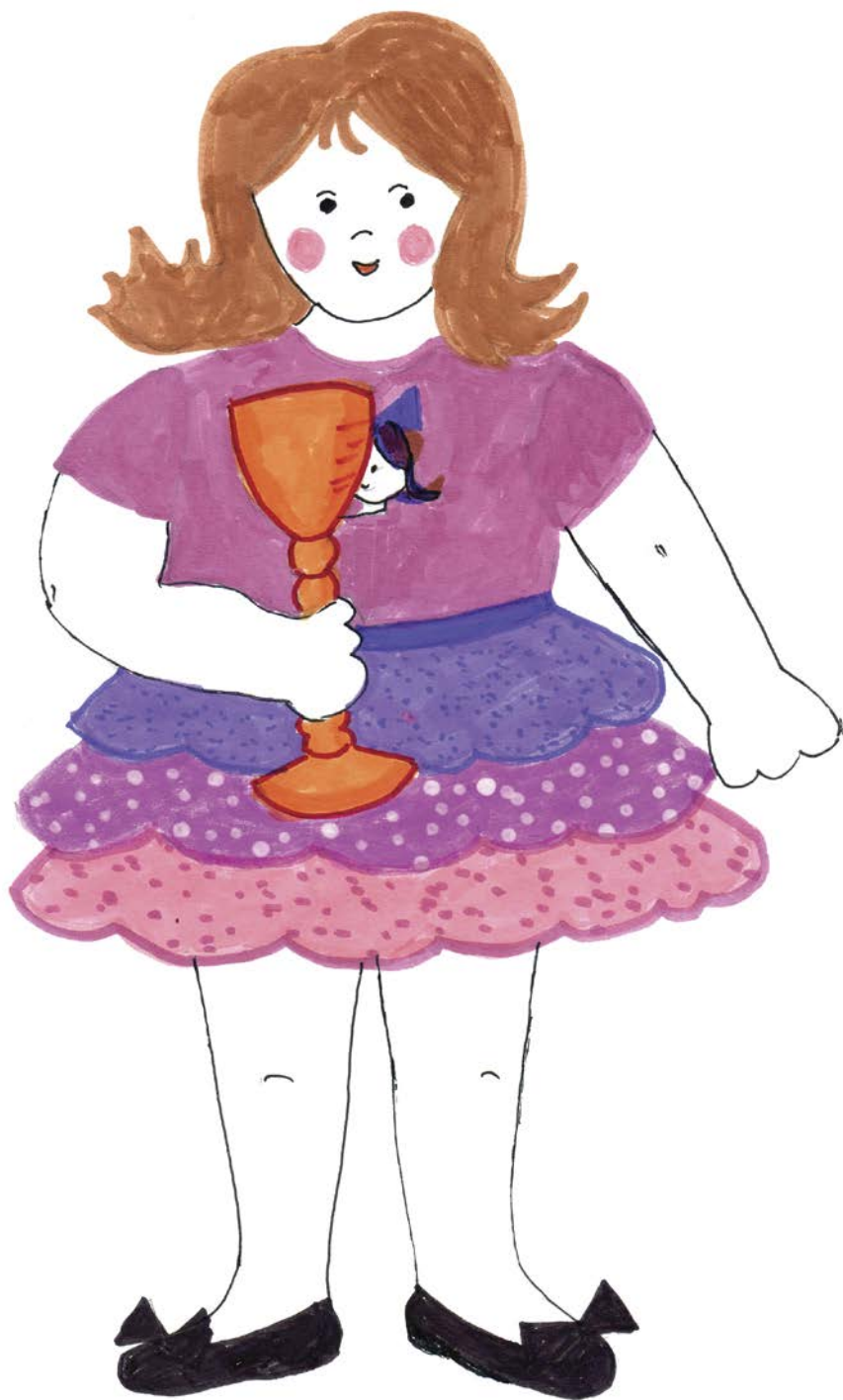

Το πραγματικό όνομά της ήταν Αμαλία. Αλλά η μοναδική φορά που κάποιος τη φώναξε μ' αυτό το όνομα ήταν η ιέρεια του ναού την ημέρα που τη βάφτισε. Λίγους μήνες αφού είχε γεννηθεί, το 3017 μ.Χ., βλέποντάς την ο πατέρας της ντυμένη για πρώτη φορά με την ειδική για μωρά, κοκκινόλευκη αντιμικροβιακή φόρμα, έτσι παχουλή που ήταν τον έκανε να βάλει τα γέλια και να της πει τρυφερά, χαϊδεύοντας την κοιλίτσα της: «Αφρατούλα μου, εσύ...». Κι από τότε, αφρατούλα ο ένας, αφρατούλα ο άλλος, στο τέλος το «αφρατούλα» τής κόλλησε για πάντα. Μεγαλώνοντας, το όνομα «Αφρατούλα» συνέχισε να της ταιριάζει θαυμάσια, αφού, με το μεγάλο στρογγυλό πρόσωπο, τους φαρδείς ώμους και τα γεροδεμένα χεράκια της έμοιαζε με εκείνα τα αφράτα παραδοσιακά τσουρέκια που έφτιαχναν στην Αθήνα χιλιάδες χρόνια πριν, όταν γιόρταζαν μια γιορτή που τότε την έλεγαν «Πάσχα».

Στο σχολείο, η μικρή Αφρατούλα δεν έβρι-

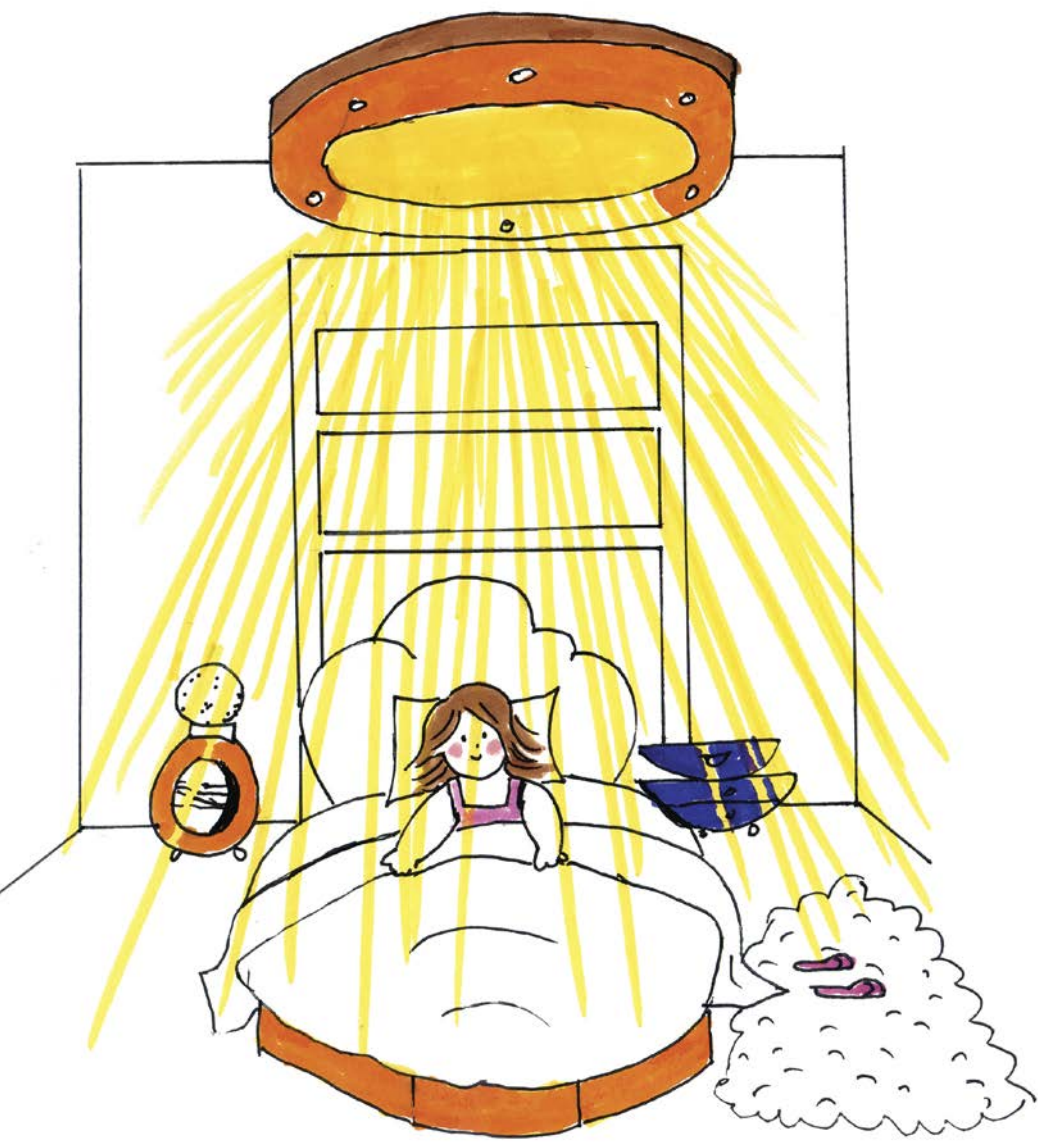
σκε τίποτα ενδιαφέρον εκτός από την ώρα της γυμναστικής, όπου έπαιζαν διάφορα παιχνίδια. Καταλαβαίνετε λοιπόν την έκπληξη που ένιωσαν όλοι, όταν με τη λίγη γραμματική που ήξερε και με την κακή ορθογραφία της δήλωσε συμμετοχή αλλά και κέρδισε το πρώτο βραβείο του Διαγαλαξιακού Διαγωνισμού Έκθεσης! Το θέμα, όμως, που είχε η έκθεση του διαγωνισμού ήταν «το φαγητό» και η Αφρατούλα, σ' ό,τι είχε σχέση με το φαγητό, ήταν αυθεντία. Ωστόσο ο δάσκαλός της δε θα μπορούσε ποτέ να πιστέψει ότι μία έκθεση, που άρχιζε: *Μου αρέσουν πολύ οι κεφτέδες Κρόνου, το αρνάκι λεμονάτο αλλά πλανήτη Αφροδίτη, το παστίτσιο τέσσερις γαλαξίες, τα τιναχτά διαστημικά καλαμαράκια, οι κλασικές τηγανητές πατάτες, οι μπριζόλες από κρέας ταύρων του πλανήτη Άρη...* και που συνεχιζόταν έτσι για τρεις ολόκληρες σελίδες χωρίς να λέει τίποτε άλλο, λες και ήταν κατάλογος εστιατορίου, θα κέρδιζε το πρώτο βραβείο όλου του Γαλαξία. Και να

τι ήταν το βραβείο: Οι τυχεροί νικητές του διαγωνισμού θα έκαναν ένα μήνα διακοπές κάτω από το ζεστό ήλιο ενός μικρού, σχεδόν άγνωστου πλανήτη της άγονης γραμμής, του PILANIK, όπου θα έτρωγαν ό,τι ήθελαν, όσο ήθελαν και όποτε το ήθελαν.

Την ημέρα που έπρεπε να φύγει για τις διακοπές που κέρδισε, ο πατέρας της Αφρατούλας πήρε άδεια από τη δουλειά του και πήγε ο ίδιος την κόρη του στο Διαστημοδρόμιο «Αίσωπος», όπου μια πολύ ευγενική διαστημοσυνοδός της PILANIK AIRLINES την οδήγησε στο διαστημικό λεωφορείο. Εκεί, αφού της εξήγησε πώς θα κλείσει τη μαγνητική ζώνη ασφαλείας, της πρόσφερε ένα ολόγλυκο αναψυκτικό. Περιμένοντας, όμως, ν' απογειωθεί το λεωφορείο, η νεαρή μας ηρωίδα άρχισε ξαφνικά να χασμουριέται, να αισθάνεται τα βλέφαρά της βαριά και έτσι, πριν καν αρχίσει το πρώτο της διαστημικό ταξίδι, αποκοιμήθηκε βαθιά.

Όταν άνοιξε τα μάτια της, η Αφρατούλα βρισκόταν ξαπλωμένη σε μια μεγάλη κρεβατοκάμαρα. Οι ζεστές ακτίδες του ήλιου έμπαιναν από το παράθυρο, πλημμυρίζοντας το χώρο με ζεστασιά και τα έκαναν όλα να λάμπουν σαν χρυσάφι. Τεντώθηκε, πέταξε από πάνω της το άσπρο μεταξωτό πάπλωμα, πήδηξε απ' το κρεβάτι πάνω σ' ένα ολόλευκο, παχύ γούνινο χαλί και κοίταξε τριγύρω της. Η κοιλίσα της γουργούρισε και ξαφνικά σκέφτηκε εκνευρισμένη ότι είχε χάσει το υπέροχο φαγητό που θα πρόσφεραν στο διαστημόπλοιο. Και τώρα; Πού να βρισκόταν άραγε; Ήταν έτοιμη ν' αρχίσει να φωνάζει, όταν πρόσεξε ένα χρυσό κορδόνι να κρέμεται από το κομοδίνο της. Έμοιαζε με κάτι παρόμοια που είχε δει στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας. Τα είχαν τα αρχαία χρόνια στα σπία και τα έλεγαν «κουδούνια». Το τράβηξε μερικές φορές μέχρι που κατάλαβε ότι το μαργαριτάρι που βρισκόταν στην άκρη του κορδονιού ήταν κουμπί. Το πάτη-

σε και ύστερα πήγε να κοιτάξει από το παράθυρο.

Έξω απλώνονταν οι πιο όμορφοι κήποι που είχε δει ποτέ της! Η Αφρατούλα άνοιξε το παράθυρο και πήρε δυο βαθιές ανάσες. Ο αέρας μύριζε τόσο όμορφα! Ξαφνικά άκουσε ένα θόρυβο πίσω της. Γύρισε και είδε μια ηλικιωμένη καμαριέρα, με βαθουλωμένα και ζαρωμένα κόκκινα μάγουλα που έμοιαζαν με ξεραμένο μήλο, να στέκεται και να την κοιτάζει.

«Τι θα 'θελες να φας για πρωινό, χρυσό μου;» της είπε γλυκά αλλά και ανυπόμονα μαζί, λες και ήταν το πιο σημαντικό πράγμα στον κόσμο να πάει να της φέρει ένα πιάτο φαγητό.

«Πώς βρέθηκα εδώ, κυρία;» τη ρώτησε η Αφρατούλα.

Η καμαριέρα τής χαμογέλασε: «Σε είχε κουράσει το ταξίδι και κοιμόσουν πολύ βαθιά. Μόλις έφτασες, σε έβαλα εγώ η ίδια στο κρεβάτι. Τώρα, τι θα 'θελες να φας για πρωι-

νό, χρυσό μου;» ξαναρώτησε ακόμα πιο ανυπόμονα αυτή τη φορά.

Τη στιγμή εκείνη η Αφρατούλα θυμήθηκε το βραβείο. Θα έτρωγε ό,τι ήθελε, όσο ήθελε κι όποτε το ήθελε. «Θα μπορούσατε να μου φέρετε ένα ποτήρι γάλα κι ένα τσουρεκάκι;» της απάντησε χωρίς να το σκεφτεί πολύ.

Ακούγοντας την παραγγελία της Αφρατούλας, η καμαριέρα γούρλωσε τα μάτια της με έκπληξη και, με μια φωνή γεμάτη απογοήτευση, διαμαρτυρήθηκε: «Είσαι σίγουρη πως δε θα ήθελες κάτι καλύτερο από ένα χαζό ποτήρι γάλα κι ένα μίzero τσουρεκάκι;»

Η Αφρατούλα, που είχε κάνει την πολύ λιτή παραγγελία της καθαρά από ευγένεια, δεν άρνησε να την αλλάξει. «Θα μου φέρετε τότε μια πορτοκαλάδα, μια κρέμα караμελέ, δυο αυγά μάτια, τέσσερις φρυγανιές με βούτυρο και μαρμελάδα, λίγο ανανά, δύο πάστες σοκολάτα, ένα γάλα με κακάο και έξι τσουρεκάκια γεμιστά με πραλίνα;»

Σε λίγο της τα σέρβιραν όλα σε μια υπέροχη βεράντα του σπιτιού που την έλουζε ο ήλιος, και η οποία έβλεπε σ' έναν κήπο, γεμάτο παράξενα λουλούδια που θύμιζαν ψάρια, και χαμηλά δέντρα, στα κλαριά των οποίων κελαηδούσαν χιλιάδες πολύχρωμα πουλιά. Η Αφρατούλα δεν ευχαριστήθηκε όμως πολύ το πρωινό της. Ο λόγος; Η καμαριέρα δεν έφυγε ούτε λεπτό από το πλάι της και δε σταμάτησε να την κοιτάζει επίμονα στα μάτια όσο έτρωγε, λες και ήταν ο σκύλος της ο Έκτορας που ζητιάνευε μια μπουκιά! Το βλέμμα της καμαριέρας ήταν έντονο και διαπεραστικό και έκανε την Αφρατούλα να νιώθει πολύ αμήχανα, κυρίως αφού έπειτα από κάθε χορταστική μπουκιά που έβαζε στο στόμα της, η καμαριέρα έβγαζε έξω τη γλώσσα της κι έγλειφε με τρομερή ευχαρίστηση τα χείλια της. Η Αφρατούλα σκέφτηκε πως η γριά καμαριέρα θα πείναγε πάρα πολύ, και της πρόσφερε μια φρυγανιά με βούτυρο και μαρμελάδα. Εκείνη, όμως, αρνήθηκε.

«Αχ, κοριτσάκι μου, είσαι πολύ ευγενική. Μην ανησυχείς, όμως, με ευχαριστεί περισσότερο να σε βλέπω να τρως με τέτοια όρεξη. Μμμ... αυτός ο ανανάς έχει υπέροχη γεύση...» πρόσθεσε, καθώς η Αφρατούλα δάγκωσε μια φέτα από το ζουμερό ανανά μπροστά της. Η καμαριέρα αναστέναξε από ευχαρίστηση: «Μπράβο! Μπράβο, το καλό κορίτσι!» της είπε. «Δε θ' αφήσεις τίποτα μπροστά σου, χρυσό μου, εντάξει; Ούτε μια μπουκιά! Ούτε ένα ψίχουλο!»

Ήταν τόσο παρακλητική η φωνή της καμαριέρας ώστε η Αφρατούλα, παρόλο που είχε πλέον χορτάσει, έβαλε τα δυνατά της και άδειασε τα πιάτα μπροστά της.

Έπειτα από ένα τόσο πλούσιο πρωινό, η Αφρατούλα κατέβηκε να κάνει έναν περίπατο στον κήπο. Περιπατώντας ανάμεσα στα μυρωδάτα πολύχρωμα λουλούδια και τα φουντωτά δέντρα, πρόσεξε ότι, ενώ όλα φαινονταν τέλεια, κάτι της έφταιγε. Δεν ήταν, όμως, ούτε το παράξενο πρωινό, ούτε το ότι

είχε βαρυστομαχιάσει, αφού είχε φάει τόσο πολλά και διαφορετικά πράγματα ταυτόχρονα, ούτε πάλι η γριά καμαριέρα που την κοιτούσε επίμονα όση ώρα έτρωγε. Κάτι άλλο την ενοχλούσε. Κάτι που την έκανε να αισθάνεται ότι τα πράγματα δεν ήταν όπως έπρεπε να είναι.

Κάπου χίλια και κάτι χρόνια πίσω, η φίλη μου η μάγισσα Κλοκλό κι εγώ παρακολουθούσαμε, μέσα στη μαγική κρυστάλλινη σφαίρα της, την Αφρατούλα να περπατάει προβληματισμένη στον υπέροχο κήπο του πλανήτη PILANIK.

«Τι λες, Παραμυθά;» με ρώτησε προβληματισμένη. «Τι είναι αυτό που ανησυχεί το κοριτσάκι;»

«Εμένα ρωτάς, Κλοκλό; Εσύ είσαι η μάγισσα», της απάντησα και στρέψαμε γρήγορα το βλέμμα μας στη μαγική κρυστάλλινη σφαίρα.

Η Αφρατούλα συνέχισε τη βόλτα της χωρίς να μπορεί να καταλάβει τι ήταν εκείνο που την ανησυχούσε τόσο. Λίγη ώρα μετά βρέθηκε στην κορυφή ενός καταπράσινου λόφου. Ξαφνικά είχε μια φοβερή επιθυμία να ξαπλώσει και να κατεβεί το λόφο κουτρουβαλώντας σαν βαρελάκι. Ήθελε να παίξει! Και τότε κατάλαβε επιτέλους τι ήταν αυτό που την ενοχλούσε. Ήταν ολομόναχη! Δεν είχε δει κανέναν σ' ολόκληρη τη βόλτα της. Δεν υπήρχε ψυχή! Πού ήταν οι υπόλοιποι νικητές του διαγωνισμού από άλλα σχολεία, από άλλες πόλεις, από άλλους πλανήτες του Γαλαξία; Κι η Αφρατούλα, που ήταν ένα πολύ περίεργο και γενναίο κορίτσι, έτρεξε γρήγορα πίσω στο μεγάλο σπίτι για να ζητήσει εξηγήσεις.

Τα βήματά της αντηκούσαν μέσα στο άδειο σπίτι καθώς έφαχνε δεξιά και αριστερά να βρει κάποιον να ρωτήσει. Ξαφνικά έπεσε πάνω σ' έναν πανύψηλο άντρα, ντυμένο επίσημα στα μαύρα σαν μετρ ακριβού εστιατορίου.

«Κυρία μου», της είπε ο άντρας και υποκλίθηκε με σεβασμό.

Αμέσως η Αφρατούλα τού έκανε τις ερωτήσεις που στριφογύριζαν στο μυαλό της.

Εκείνος την άκουσε πολύ προσεκτικά. Στο τέλος, της απάντησε με μια τραγουδιστή φωνή: «Ελπίζω η κυρία να μην αισθάνεται άσχημα. Πολύ φοβάμαι ότι οι υπόλοιποι νικητές του διαγωνισμού θα αργήσουν να έρθουν. Δυστυχώς έγινε μια τρομερή παρεξήγηση με τον ταξιδιωτικό μας πράκτορα».

«Θέλετε να μου πείτε, δηλαδή, ότι είμαι ολομόναχη σε αυτό το τεράστιο μέρος;»

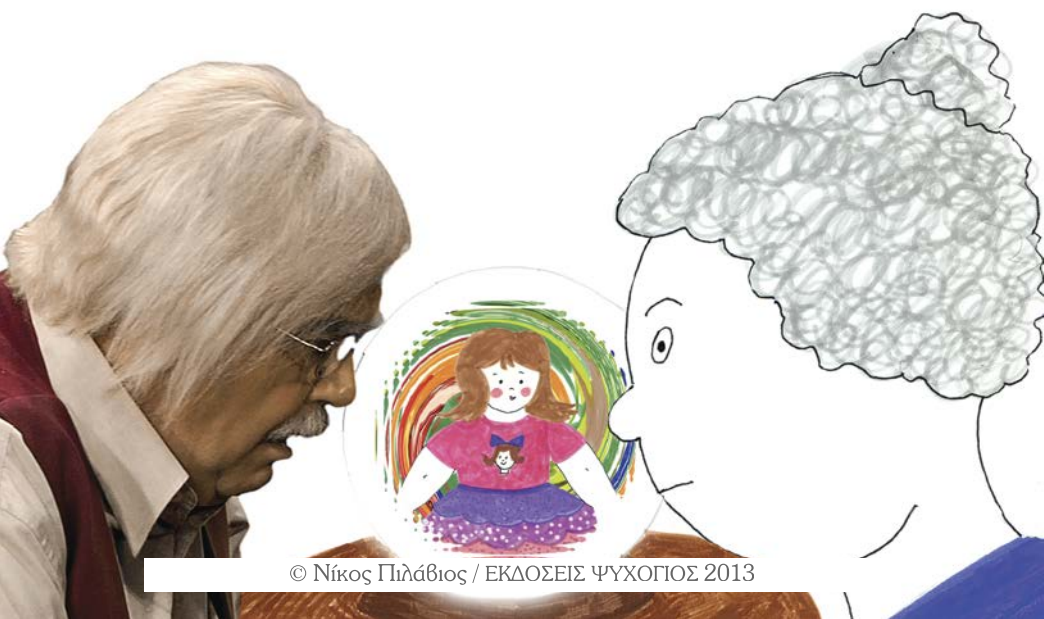

Εκατοντάδες χρόνια πίσω στο χρόνο, η Κλοκλό κι εγώ γυρίσαμε και κοιταχτήκαμε πάλι προβληματισμένοι.

«Τι να συμβαίνει, άραγε, Παραμυθά;»

«Δε μου λες, Κλοκλό, δεν μπορείς να κάνεις κάτι ώστε να δούμε τι γίνεται στο τέλος;»

«Ε, όχι, Παραμυθά, δεν είναι βιντεοταινία ή DVD για να το τρέξουμε», μου απάντησε και στραφήκαμε πάλι γρήγορα στη μαγική κρυστάλλινη σφαίρα της.

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ

Βατόμουρο
7-8 ετών

Α', Β' & Γ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Νίκος Πιλάβιος

Ο Παραμυθιάς

ΚΑΙ Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Μπιανάνα

2-4 ετών

Φραουλίτσα

5-6 ετών

Βατόμουρο

7-8 ετών

Λιχτός

9-11 ετών

Ξινόμυλο

11+ ετών

Η καλή μου φίλη, η μάγισσα Κλοκλό, με φώναξε στο σπίτι της για να μου δείξει κάτι.

«Έγινε κάτι καταπληκτικό!» μου είπε. «Κατάφερα να βλέπω το μέλλον με την κρυστάλλινη σφαίρα μου!»

«Δηλαδή κάτι σαν τη μηχανή του χρόνου;» τη ρώτησα με θαυμασμό.

«Ακριβώς!»

«Και τι βλέπεις στο μέλλον;»

«Βλέπω ιστορίες με παιδιά! Γι' αυτό σε φώναξα, για να τις δεις και να τις γράψεις σε βιβλίο».

Κάπως έτσι αρχίζει η ιστορία που θα διαβάσετε σ' αυτό το βιβλίο. Θα δείτε πώς η Κλοκλό με έστειλε με τη μαγική σφαίρα της στο 3025 μ.Χ., για να βοηθήσω την Αφρατούλα Μπουλούκου, που βρέθηκε φυλακισμένη στον πλανήτη ΡΙΛΑΝΙΚ μαζί με ένα αγόρι, τον «Γουρουνάκη», να γυρίσει πίσω στη γη και στον αιώνα μας.

Διαβάστε και τα άλλα βιβλία με τις περιπέτειες του λατρεμένου Παραμυθιά.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-618-01-0173-7

9 786180 101737

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΜ. 12353

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η